Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B** **RÅDETS AFGØRELSE 2012/308/FUSP**

af 26. april 2012

om Den Europæiske Unions tiltrædelse af traktaten om venskab og samarbejde i Sydøstasien

(EUT L 154 af 15.6.2012, s. 1)

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EUT L 205 af 1.8.2012, s. 19 (2012/308/FUSP)

▼B

RÅDETS AFGØRELSE 2012/308/FUSP

af 26. april 2012

om Den Europæiske Unions tiltrædelse af traktaten om venskab og samarbejde i Sydøstasien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 37 sammenholdt med artikel 31, stk. 1,

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 209 og 212 sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), og artikel 218, stk. 8, andet afsnit,

under henvisning til fælles forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) (1) Traktaten om venskab og samarbejde i Sydøstasien (»traktaten«) blev undertegnet den 24. februar 1976 af Republikken Indonesien, Malaysia, Republikken Filippinerne, Republikken Singapore og Kongeriget Thailand. Siden datoen for undertegnelse er de følgende lande blevet signatarer af traktaten: Negara Brunei Darussalam, Kongeriget Cambodja, Den Demokratiske Folkerepublik Laos, Burma/Myanmar, Den Socialistiske Republik Vietnam, Den Uafhængige Stat Papua Ny Guinea, Folkerepublikken Kina, Republikken Indien, Japan, Den Islamiske Republik Pakistan, Republikken Korea, Den Russiske Føderation, New Zealand, Mongoliet, Forbundsstaten Australien, Den Franske Republik, Den Demokratiske Republik Østtimor, Folkerepublikken Bangladesh, Den Demokratiske Socialistiske Republik Sri Lanka, Den Demokratiske Folkerepublik Korea, Amerikas Forenede Stater, Republikken Tyrkiet og Canada.

(2) Formålet med traktaten er at fremme fred, stabilitet og samarbejde i regionen. I traktaten opfordres der med henblik herpå til at bilægge tvister med fredelige midler, bevare freden, forhindre konflikter og styrke sikkerheden i Sydøstasien. De regler og principper, der er fastsat i traktaten, er således overensstemmende med målene for Unionens fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

(3) Det fremgår endvidere af traktaten, at samarbejdet på det økonomiske, handelsmæssige, sociale, tekniske og videnskabelige område skal styrkes, og at der skal sættes gang i den økonomiske vækst i regionen ved at fremme en bedre udnyttelse af landbruget og industrierne i staterne i Sydøstasien, en udbygning af deres handel og en forbedring af deres økonomiske infrastruktur. Traktaten fremmer derfor samarbejde med udviklingslandene i regionen samt økonomisk, finansielt og teknisk samarbejde med ikkeudviklingslande.

(4) Rådet gav på sit møde den 4.-5. december 2006 formandskabet og Kommissionen bemyndigelse til at forhandle om Unionens og Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af traktaten.

▼B

(5) Ved brev af 7. december 2006 underrettede Unionen og Det Europæiske Fællesskab Cambodja, som var ASEAN-koordinator for forbindelserne med Unionen, om sin beslutning om at ansøge om tiltrædelse af traktaten med forbehold af betingelserne i brevet.

(6) Den 28. maj 2009 erklærede Thailand, den daværende formand for ASEAN, at alle staterne i Sydøstasien gav deres samtykke til Unionens og Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af traktaten med forbehold af ikrafttrædelsen af den tredje protokol til traktaten.

(7) Den tredje protokol til traktaten, som blev undertegnet den 23. juli 2010, giver regionale organisationer mulighed for at tiltræde traktaten.

(8) Unionen bør derfor tiltræde traktaten efter ikrafttrædelsen af den tredje protokol til traktaten —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Unionens tiltrædelse af traktaten om venskab og samarbejde i Sydøstasien godkendes herved på Unionens vegne.

Indholdet i traktaten og dens tre ændringsprotokoller samt Unionens tiltrædelsesinstrument for traktaten er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Rådet bemyndiger hermed Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at undertegne og deponere tiltrædelsesinstrumentet for traktaten på vegne af Unionen.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

▼B

OVERSÆTTELSE

Traktat om venskab og samarbejde i Sydøstasien Indonesien, den 24. februar 1976

De høje kontraherende parter,

SOM ER BEVIDSTE OM de eksisterende historiske, geografiske og kulturelle bånd, der har knyttet deres befolkninger sammen,

SOM BESTRÆBER SIG PÅ at fremme regional fred og stabilitet ved at udvise respekt for retfærdighed og retsstatsprincippet og styrke den regionale modstandsdygtighed i deres forbindelser,

SOM ØNSKER at fremme fred, venskab og gensidigt samarbejde i spørgsmål, der berører Sydøstasien, i overensstemmelse med ånden og principperne i De Forenede Nationers pagt, de ti principper, som blev vedtaget på den asiatisk-afrikanske konference i Bandung den 25. april 1955, erklæringen om Sammenslutningen af Stater i Sydøstasien undertegnet i Bangkok den 8. august 1967 og den erklæring, som blev undertegnet i Kuala Lumpur den 27. november 1971,

SOM ER OVERBEVISTE OM, at bilæggelsen af uenigheder eller tvister mellem deres lande bør reguleres af rationelle, effektive og tilstrækkeligt fleksible procedurer, således at negative holdninger, der kan bringe samarbejdet i fare eller hindre det, undgås,

SOM MENER, at det er nødvendigt at samarbejde med alle fredsvenlige nationer, både i og uden for Sydøstasien, for at fremme fred, stabilitet og harmoni i verden,

SOM HØJTIDELIGT ER BLEVET ENIGE OM at indgå en traktat om venskab og samarbejde med følgende ordlyd:

1.1.1.1. KAPITEL I: FORMÅL OG PRINCIPPER

Artikel 1

Formålet med denne traktat er at fremme vedvarende fred, varigt venskab og samarbejde mellem parternes befolkninger, hvilket vil bidrage til at øge deres styrke og solidaritet og skabe tættere forbindelser.

Artikel 2

De indbyrdes forbindelser mellem de høje kontraherende parter styres af følgende grundlæggende principper:

a) gensidig respekt for uafhængighed, suverænitet, lighed, territorial integritet og alle nationers nationale identitet

b) hver stats ret til at regulere sine nationale forhold uden indblanding udefra og fri for undergravende virksomhed eller tvang

c) ingen indgriben i hinandens interne anliggender

d) bilæggelse af uenigheder eller tvister med fredelige midler

e) afståelse fra trusler om eller brug af vold

f) effektivt samarbejde med hinanden.

▼B

1.1.1.2. KAPITEL II: VENSKAB

Artikel 3

Med henblik på opfyldelsen af formålet med denne traktat bestræber de høje kontraherende parter sig på at udvikle og styrke de traditionelle, kulturelle og historiske bånd, der binder dem sammen via venskab, godt naboskab og samarbejde, og opfylder i god tro deres forpligtelser i medfør af denne traktat. For at fremme en større gensidig forståelse tilskynder de høje kontraherende parter til, at der skabes kontakt og forbindelser mellem deres befolkninger, og letter muligheden herfor.

1.1.1.3. KAPITEL III: SAMARBEJDE

Artikel 4

De høje kontraherende parter fremmer aktivt samarbejde på det økonomiske, sociale, tekniske, videnskabelige og administrative område og i spørgsmål, der vedrører fælles idealer og ambitioner om international fred og stabilitet i regionen, og i alle andre spørgsmål af fælles interesse.

Artikel 5

I medfør af artikel 4 gør de høje kontraherende parter på såvel multilateralt som bilateralt plan deres yderste på grundlag af principperne om lighed, ikke-forskelsbehandling og gensidige fordele.

Artikel 6

De høje kontraherende parter samarbejder om at fremskynde den økonomiske vækst i regionen for at styrke grundlaget for et velstående og fredeligt fællesskab af nationer i Sydøstasien. De fremmer med henblik herpå en bedre udnyttelse af deres landbrug og industrier, en udbygning af deres handel og en forbedring af deres økonomiske infrastruktur til gensidig fordel for deres befolkninger. De undersøger med henblik herpå fortsat alle muligheder for et tæt og nyttigt samarbejde med andre stater og internationale og regionale organisationer uden for regionen.

Artikel 7

De høje kontraherende parter styrker det økonomiske samarbejde for at skabe social retfærdighed og hæve levestandarden for befolkningerne i regionen. De vedtager med henblik herpå passende regionale strategier for økonomisk udvikling og gensidig bistand.

Artikel 8

De høje kontraherende parter bestræber sig på at opnå det tætteste og bredeste samarbejde og forsøger at hjælpe hinanden via uddannelses- og forskningsfaciliteter på det sociale, kulturelle, tekniske, videnskabelige og administrative område.

Artikel 9

De høje kontraherende parter bestræber sig på at skabe et samarbejde til fremme af fred, harmoni og stabilitet i regionen. De høje kontraherende parter opretholder med henblik herpå regelmæssigt kontakt og samråd med hinanden i forbindelse med internationale og regionale spørgsmål for at samordne deres holdninger, tiltag og politikker.

▼B

Artikel 10

De enkelte høje kontraherende parter deltager på ingen måde eller vis i nogen form for aktivitet, som udgør en trussel mod en anden høj kontraherende parts politiske og økonomiske stabilitet, suverænitet eller territoriale integritet.

Artikel 11

De høje kontraherende parter bestræber sig på at styrke deres respektive nationale modstandsdygtighed på det politiske, økonomiske, sociokulturelle og sikkerhedsmæssige område i overensstemmelse med deres respektive idealer og ambitioner uden indblanding udefra og uden intern undergravende virksomhed for at bevare deres respektive nationale identiteter.

Artikel 12

I deres indsats for at skabe regional velstand og sikkerhed bestræber de høje kontraherende parter sig på at samarbejde på alle områder for at fremme regional modstandsdygtighed ud fra principperne om selvsikkerhed, selvhjulpenhed, gensidig respekt, samarbejde og solidaritet, som fortsat vil danne grundlag for et stærkt og levedygtigt fællesskab af nationer i Sydøstasien.

1.1.1.4. KAPITEL IV: MINDELIG BILÆGGELSE AF TVISTER

Artikel 13

De høje kontraherende parter er opsatte på og vil i god tro forhindre tvister i at opstå. Opstår der tvister om spørgsmål, der direkte berører dem, særligt tvister, som kan forstyrre den regionale fred og harmoni, afstår parterne fra trusler om eller brug af magt og bilægger til alle tider tvister internt gennem venskabelige forhandlinger.

Artikel 14

Med henblik på at løse tvister gennem regionale processer udgør de høje kontraherende parter som en fast instans et højt råd bestående af en repræsentant på ministerniveau fra hver af de høje kontraherende parter, som skal holde sig orienteret om tvister eller situationer, der kan forstyrre den regionale fred og harmoni.

Artikel 15

Hvis der ikke findes en løsning gennem direkte forhandlinger, orienterer det høje råd sig om tvisten eller situationen og foreslår parterne i tvisten passende løsninger såsom mellemkomst, mægling, høring eller forlig. Det høje råd kan dog tilbyde sin mellemkomst eller efter aftale med parterne i tvisten konstituere sig som et mæglings-, undersøgelses- eller forligsudvalg. Når det findes nødvendigt, anbefaler det høje råd passende foranstaltninger for at forhindre, at tvisten eller situationen eskalerer.

▼B

Artikel 16

Ovenstående bestemmelse i dette kapitel finder ikke anvendelse i en tvist, medmindre alle parterne i tvisten er enige herom. Dette forhindrer dog ikke de øvrige høje kontraherende parter, som ikke er parter i tvisten, i at tilbyde enhver mulig bistand med henblik på bilæggelse af tvisten. Parterne i tvisten bør forholde sig positivt til sådanne tilbud om bistand.

Artikel 17

Intet i denne traktat udelukker, at de fredelige bilæggelsesmetoder, som er omhandlet i artikel 33, stk. 1, i De Forenede Nationers pagt, anvendes. De høje kontraherende parter, som er parter i en tvist, bør opmuntres til at forsøge at løse tvisten gennem fredelige forhandlinger, inden de øvrige procedurer, der er omhandlet i De Forenede Nationers pagt, tages i brug.

1.1.1.5. KAPITEL V: ALMINDELIG BESTEMMELSE

Artikel 18

Denne traktat undertegnes af Republikken Indonesien, Malaysia, Republikken Filippinerne, Republikken Singapore og Kongeriget Thailand. Den ratificeres i overensstemmelse med de forfatningsmæssige procedurer i hver signatarstat. Den er åben for tiltrædelse af andre stater i Sydøstasien.

Artikel 19

Denne traktat træder i kraft på datoen for deponeringen af det femte ratificeringsinstrument hos signatarstaternes regeringer, som er udpeget som depositarer for denne traktat og ratificerings- eller tiltrædelsesinstrumenterne.

Artikel 20

Denne traktat er udfærdiget på de høje kontraherende parters officielle sprog, og alle sprogversioner har samme gyldighed. Der udarbejdes en fælles godkendt oversættelse af teksterne på engelsk. Enhver afvigende fortolkning af den fælles tekst afklares ved forhandling.

▼B

Protokol om ændring af traktaten om venskab og samarbejde i Sydøstasien Filippinerne, den 15. december 1987

Negara Brunei Darussalams regering,

Republikken Indonesiens regering,

Malaysias regering,

Republikken Filippinernes regering,

Republikken Singapores regering,

Kongeriget Thailands regering,

SOM ØNSKER yderligere at fremme samarbejdet med alle fredsvenlige nationer, både i og uden for Sydøstasien og især med stater, der grænser op til den sydøstasiatiske region,

SOM HENVISER TIL femte afsnit i præamblen til traktaten om venskab og samarbejde i Sydøstasien, udfærdiget i Denpasar, Bali, den 24. februar 1976 (herefter benævnt venskabstraktaten), hvori nævnes behovet for at samarbejde med alle fredsvenlige nationer, både i og uden for Sydøstasien, for at fremme fred, stabilitet og harmoni i verden,

VEDTAGER HERVED FØLGENDE:

Artikel 1

Venskabstraktatens artikel 18 affattes således:

»Denne traktat undertegnes af Republikken Indonesien, Malaysia, Republikken Filippinerne, Republikken Singapore og Kongeriget Thailand. Den ratificeres i overensstemmelse med de forfatningsmæssige procedurer i hver signatarstat.

Den er åben for tiltrædelse af andre stater i Sydøstasien.

Stater uden for Sydøstasien kan også tiltræde traktaten ved samtykke fra alle de stater i Sydøstasien, som er signatarer af denne traktat, og Negara Brunei Darussalam.«

Artikel 2

Venskabstraktatens artikel 14 affattes således:

»Med henblik på at løse tvister gennem regionale processer udgør de høje kontraherende parter som en fast instans et højt råd bestående af en repræsentant på ministerniveau fra hver af de høje kontraherende parter, som skal holde sig orienteret om tvister eller situationer, der kan forstyrre den regionale fred og harmoni.

Denne artikel finder dog kun anvendelse på stater uden for Sydøstasien, som har tiltrådt aftalen, hvis den pågældende stat er direkte involveret i den tvist, der skal løses gennem de regionale processer.«

Artikel 3

Denne protokol skal ratificeres og træder i kraft på datoen for de høje kontraherende parters deponering af det sidste ratificeringsinstrument.

▼B

Anden protokol om ændring af traktaten om venskab og samarbejde i Sydøstasien

Manila, Filippinerne, den 25. juli 1998

Negara Brunei Darussalams regering,

Kongeriget Cambodjas regering,

Republikken Indonesiens regering,

Den Demokratiske Folkerepublik Laos' regering,

Malaysias regering,

Unionen Myanmars regering,

Republikken Filippinernes regering,

Republikken Singapores regering,

Kongeriget Thailands regering,

Den Socialistiske Republik Vietnams regering,

Papua Ny Guineas regering,

herefter benævnt de høje kontraherende parter,

SOM ØNSKER at sikre en passende styrkelse af samarbejdet med alle fredsvenlige nationer, både i og uden for Sydøstasien, og især med stater, der grænser op til den sydøstasiatiske region,

SOM HENVISER TIL femte afsnit i præamblen til traktaten om venskab og samarbejde i Sydøstasien, udfærdiget i Denpasar, Bali, den 24. februar 1976 (herefter benævnt venskabstraktaten), hvori nævnes behovet for at samarbejde med alle fredsvenlige nationer, både i og uden for Sydøstasien, for at fremme fred, stabilitet og harmoni i verden,

VEDTAGER HERVED FØLGENDE:

Artikel 1

Venskabstraktatens artikel 18, tredje afsnit, affattes således:

»Stater uden for Sydøstasien kan også tiltræde denne traktat ved samtykke fra alle staterne i Sydøstasien, nemlig Negara Brunei Darussalam, Kongeriget Cambodja, Republikken Indonesien, Den Demokratiske Folkerepublik Laos, Malaysia, Unionen Myanmar, Republikken Filippinerne, Republikken Singapore, Kongeriget Thailand og Den Socialistiske Republik Vietnam.«

Artikel 2

Denne protokol skal ratificeres og træder i kraft på datoen for de høje kontraherende parters deponering af det sidste ratificeringsinstrument.

▼B

Tredje protokol om ændring af traktaten om venskab og samarbejde i Sydøstasien

Hanoi, Vietnam, den 23. juli 2010

Negara Brunei Darussalam,

Kongeriget Cambodja,

Republikken Indonesien,

Den Demokratiske Folkerepublik Laos,

Malaysia,

Unionen Myanmar,

Republikken Filippinerne,

Republikken Singapore,

Kongeriget Thailand,

Den Socialistiske Republik Vietnam,

Forbundsstaten Australien,

Folkerepublikken Bangladesh,

Folkerepublikken Kina,

Den Demokratiske Folkerepublik Korea,

Den Franske Republik,

Republikken Indien,

Japan,

Mongoliet,

New Zealand,

Den Islamiske Republik Pakistan,

Papua Ny Guinea,

Republikken Korea,

Den Russiske Føderation,

Den Demokratiske Socialistiske Republik Sri Lanka,

Den Demokratiske Republik Østtimor,

Republikken Tyrkiet,

Amerikas Forenede Stater,

herefter benævnt de høje kontraherende parter,

SOM ØNSKER at sikre en passende styrkelse af samarbejdet med alle fredsvenlige nationer, både i og uden for Sydøstasien, og især med stater, der grænser op til Sydøstasien, samt med regionale organisationer, hvis medlemmer udelukkende er suveræne stater,

SOM HENVISER TIL femte afsnit i præamblen til traktaten om venskab og samarbejde i Sydøstasien, udfærdiget i Denpasar, Bali, den 24. februar 1976 (herefter benævnt venskabstraktaten), hvori nævnes behovet for at samarbejde med alle fredsvenlige nationer, både i og uden for Sydøstasien, for at fremme fred, stabilitet og harmoni i verden,

▼B

VEDTAGER HERVED FØLGENDE:

Artikel 1

Venskabstraktatens artikel 18, tredje afsnit, affattes således:

»Denne traktat er åben for tiltrædelse af stater uden for Sydøstasien og regionale organisationer, hvis medlemmer udelukkende er suveræne stater, ved samtykke fra alle staterne i Sydøstasien, nemlig Negara Brunei Darussalam, Kongeriget Cambodja, Republikken Indonesien, Den Demokratiske Folkerepublik Laos, Malaysia, Unionen Myanmar, Republikken Filippinerne, Republikken Singapore, Kongeriget Thailand og Den Socialistiske Republik Vietnam.«

Artikel 2

Venskabstraktatens artikel 14, andet afsnit, affattes således:

»Denne artikel finder dog kun anvendelse på en høj kontraherende part, som har tiltrådt traktaten, hvis den pågældende høje kontraherende part er direkte involveret i den tvist, der skal løses gennem de regionale processer.«

Artikel 3

Denne protokol skal ratificeres og træder i kraft på datoen for de høje kontraherende parters deponering af det sidste ratificeringsinstrument.

▼B

Instrument for Den Europæiske Unions tiltrædelse af traktaten om venskab og samarbejde i Sydøstasien

UD FRA DEN BETRAGTNING, at traktaten om venskab og samarbejde i Sydøstasien, som blev undertegnet den 24. februar 1976 i Bali, Indonesien, blev ændret ved den første, anden og tredje protokol om ændring af traktaten om venskab og samarbejde i Sydøstasien, som blev undertegnet henholdsvis den 15. december 1987, den 25. juli 1998 og den 23. juli 2010,

▼C1

UD FRA DEN BETRAGTNING, at artikel 18, tredje afsnit, i førnævnte traktat som ændret ved artikel 1 i førnævnte tredje protokol fastsætter, at stater uden for Sydøstasien og regionale organisationer, hvis medlemmer udelukkende er suveræne stater, kan tiltræde traktaten på betingelse af samtykke fra alle staterne i Sydøstasien, nemlig Negara Brunei Darussalam, Kongeriget Cambodja, Republikken Indonesien, Den Demokratiske Folkerepublik Laos, Malaysia, Republikken Unionen Myanmar, Republikken Filippinerne, Republikken Singapore, Kongeriget Thailand og Den Socialistiske Republik Vietnam, og

———————

UD FRA DEN BETRAGTNING, at alle staterne i Sydøstasien har givet samtykke til Den Europæiske Unions tiltrædelse af traktaten,

IDET Den Europæiske Union, under hensyntagen til ovennævnte traktat som ændret ved protokollerne, hermed tiltræder selvsamme traktat og forpligter sig til at udføre de deri indeholdte bestemmelser omhyggeligt.

▼B

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har [TITEL] undertegnet dette tiltrædelsesinstrument.